

МОТИВИ
към Присъда № 22 от 13.03.2023 г.
по НОХД № 86/23 г.

Производството е по чл. 370 и сл. от НПК.

Обвинението срещу подс. М.Р.Ив. е по чл. 196, т. 2 вр. чл. 195, ал. 1, т. 3 вр. 194, ал. 1 вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ и б. „б“ от НК за това, че на 15.09.2022 г. в гр. К. в условията на опасен рецидив чрез разрушаване на прегради здраво направени за защита на имот е отнел чужди движими вещи – бензинова резачка за дърва, зелена на цвят на стойност 120 лева, собственост на П.Зл.Ст. от гр. К., дамска чанта на стойност 15 лева, мобилен телефон червен на цвят, на стойност 60 /шестдесет/ лева, портмоне на стойност 5 лева и сумата от 20 лева, собственост на Н.Хр.Ст. от гр. К., всички вещи на стойност 220 лева, от владението на същата, без нейно съгласие с намерението противозаконно да ги присвои.

Подсъдимият в с.з. изцяло признава фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт като се съгласява да не се събират доказателства за тези факти.

Защитникът му адв. Т. в с.з. пледира за налагане на минимално наказание.

Представителят на РП-Стара Загора, ТО-К. в с.з. поддържа обвинението.

На осн. чл. 373, ал. 3 от НК съдът приема за установени обстоятелствата, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, а именно:

На 15.09.2022 г. около 14-14.30 часа св. П.Ст. се намирал в двора на къщата си в гр. К. на ул. „Д-р Хр.Б.“ №***, а неговата съпруга и пострадала св. Н.Ст. била в банята. Когато излязла от банята видяла подс. Ив. в антрето, който вече бил взел мобилен телефон „Н. ****“, дамската □ чанта и портмоне с 20 лв. в него. На излизане подсъдимият минал през кухнята взел един домат и бензинова резачка „Ак.“ от прозореца, който преди това бил счупен и вместо стъкло била сложена хартия. Последствие в съседния двор били намерени чантата и портмонето без парите в него. След разкриване на престъплението подсъдимият върнал моторната резачка.

Видно от експертното заключение на съдебнооценителната експертиза общата стойност на отнетите вещи била 220 лв.

Описаната фактическа обстановка се установява от показанията на свидетелите Н.Хр.Ст., П.Зл.Ст. и Пл.К.К., протокол за доброволно предаване – 2 бр., както и експертните заключения на съдебно-оценъчна експертиза и видео-техническа експертиза, които кореспондират на самопризнанието на подсъдимия.

Имайки предвид установената фактическа обстановка съдът намира, че подс. Ив. от обективна и субективна страна е осъществил състава на чл. 196, т. 1 вр. 194, ал. 1 вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ и б. „б“ от НК.

Подсъдимият е осъществил изпълнителното деяние „отнемане“ в двете му части като е прекратил фактическата власт на собственика върху вещите предмет на престъплението и е установил своя трайна фактическа власт като е имал възможност да се разпорежи с тях както намери за добре.

Съдът не приема, че укрепването на счупен прозорец с хартия представлява здраво укрепена преграда, поради което по първоначалното обвинение подсъдимият следва да бъде признат за невиновен и оправдан.

Деянието е било извършено в срока по чл. 30 от НК, тъй като от справката за съдимост е видно, че подсъдимият е изтърпял наказания лишаване от свобода на 28.02.2019 г. и 18.12.2020 г. за тежки умишлени престъпления с наказания над една година лишаване от свобода по НОХД № 624/17 г. и НОХД № 783/2019 г. на РС-К., поради което деянието следва да се квалифицира като опасен рецидив по см. на чл. 29, ал. 1, б. „а“ и б. „б“ от НК.

От обективизираните действия на подсъдимия следва извода, че към момента на извършване на деянието е действал с пряк умисъл. Подсъдимият е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е общественотоопасните последици и е искал настъпването им.

Преди с.з. подс. Ив. е възстановил сумата от 80 лв., представляваща остатък от причинените щети, което следва да се приеме като смекчаващо вината обстоятелство.

При определяне вида и размера на наказанието съдът приема като смекчаващи вината обстоятелства – изразеното критично отношение, възстановяването на щетите и невисоката им стойност. Като отегчаващи вината обстоятелства следва да се приемат обремененото съдебно минало, недобрите характеристични данни и безпардонното влизане в имота на пострадалите в тяхно присъствие.

На подс. Ив. следва да се наложи наказание при превес на смекчаващите вината обстоятелства, но значително над предвидения в закона минимум, като съдът счита, че целите на чл. 36 от НК ще бъдат постигнати при наказание в размер на 4 години и 6 месеца лишаване от свобода, което на осн. чл. 58а, ал. 1 от НК следва да се намали с 1/3 до размер от три години лишаване от свобода при строг режим.

На осн. чл. 59, ал. 1, т. 1 от НК времето през което подс. Ив. е бил с МН „Задържане под стража“ следва да се приспадне.

На осн. чл. 189, ал. 3 от НПК направените по делото разноски за експертизи в размер на 108,56 лв. следва да се заплатят от подсъдимия по сметка на РС-К..

Вещественото доказателство – компактдиск на осн. чл. 112, ал. 4 от НПК (по аналогия) следва да остане по делото.

Водим от горните мотиви съдът постанови присъдата си.